

derefter trådt i kraft den 12. januar 1951. De lande, som indtil da havde ratificeret eller tiltrådt konventionen, var: Australien, Bulgarien, Cambodja, Ceylon, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Frankrig, Guatemala, Haiti, Island, Israel, Jordan, Jugoslavien, Korea, Liberia, Monaco, Norge, Panama, Philippinerne, Polen, Rumænien, Saudi Arabien, Tyrkiet, Vietnam og Æthiopien.

Bulgarien, Czekoslovakiet, Polen og Rumænien har ved deres tiltrædelse taget forbehold overfor konventionens art. IX, efter hvilken visse tvistigheder om konventionens anvendelse skal kunne begæres indbragt for den mellemfolkelige domstol, og overfor art. XII, som forudsætter, at konventionen ikke umiddelbart, men først ved den pågældende stats bestemmelse herom får gyldighed for ikke-selvstyrende territorier. Tilsvarende forbehold har Sovjetunionen taget ved underskriften af konventionen. Der er desuden taget enkelte andre forbehold. De Forenede Nationers plenarforsamling har den 16. november 1950 besluttet, at der fra den mellemfolkelige domstol skal indhentes en udtalelse angående spørgsmålet om virkningen af forbehold overfor konventionen.

Forslaget til rigsdagsbeslutning mødte på rigsdagen tilslutning fra alle sider og vedtoges enstemmigt i begge ting.

6. Rigsdagsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de på den diplomatiske konference i Genève den 12. august 1949 undertegnede fire konventioner henholdsvis til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, om behandling af krigsfanger og om beskyttelse af civile personer i krigstid. (Udenrigsminister *Ole Bjørn Kraft*). [A. sp. 6117. — C. sp. 2345 og 2511].

Behandlet først i *folketinget*. Anmeldt $\frac{25}{4}$ (F. sp. 3388). Fremsat $\frac{26}{4}$ (F. sp. 3391). Behandlingsmåden $\frac{26}{4}$ (F. sp. 3394). 1. beh. $\frac{16}{5}$ (F. sp. 3547). Partiernes ordførere: Poul